

و هرگز (در برابر دشمن) سست نشوید و (از مصائبی که بر شما وارد می‌شود) غمگین مباشید که شما برترید اگر مؤمن (واقعی) باشید. آل عمران-۱۳۹

نه آن که عطار بگوید مُشک آن است که خود ببوید

این سیات غلط ربطی به تحریم و ... ندارد. کافی است که دولت این تصور غلط که «مسیر اقتصاد از سیاست خارجه می‌گذرد» را اصلاح کند و کمی هم به «گفتمان اقتصاد مقاومتی» جامع عمل ببوشاند. سخن در این مورد بسیار است، نشان به آن نشان که که رهبری به مراتب به این مهم پرداخته اند.

اما ما، ما مردم اگر امروز و قبل از قطعی شدن متن توافق، دلمان را یک سری تبلیغات رسانه ای خوش کنیم و دست به اقدام عملی، من جمله مطالبه از مجلس برای بررسی دقیق متن توافق - نزنیم و فکر کنیم که دولت «هم هسته ای را نگه داشته» و «هم تحریم ها را برداشته»، هزینه سنگینی را متحمل خواهیم شد. هزینه ای که برایمان گران تمام خواهد شد. هزینه ای از جنس نوشاندن جام زهر به ولی زمانمان. هزینه ای از جنس عقب گرد در صنعت هسته ای. هزینه ای از جنس پایمال شدن خون شهیدایمان و هزینه ای از جنس ... اما امت همیشه در صحنه نخواهند گذاشت که تجربه های تلخ گذشته تکرار شود. امت همیشه در صحنه نخواهند گذشت عده ای به بهانه رفع تحریم ها خطوط قرمز رهبریشان را زیر پا بگذارند. آری، این امت از منافع ملی خود دفاع خواهد کرد...

مالیاتی» و مبارزه با فرارهای مالیاتی از جمله مهمترین الزامات و راهکارهای اقتصاد مقاومتی است که رهبر انقلاب در چندین سخنرانی و به‌ویژه در سخنرانی خود در جمع مردم آذربایجان در تاریخ ۲۹ بهمن ۹۳ بر آن تأکید ویژه‌ای داشتند. آیت‌الله خامنه‌ای می‌فرماید: «باید تکیه بودجه به تولید داخلی باشد، یعنی به درآمدی که مردم تولید می‌کنند و مالیات می‌دهند. دو کلمه می‌خواهم راجع به مالیات عرض بکنم: عزیزان من! مالیات یک فریضه است. ما امروز از ضعف مالیات می‌گیریم - از کارمند مالیات می‌گیریم، از کارگر مالیات می‌گیریم، از کاسب جزء مالیات می‌گیریم - اما از فلان کلان‌سرمایه‌دار، فلان درآمد‌دار بی‌حساب و کتاب مالیات نمی‌گیریم؛ فرار مالیاتی دارند؛ اینها جرم است؛ فرار مالیاتی جرم است. آن که از دادن مالیات به دولت خودداری می‌کند و مالیاتی که باید به دولت بدهد - که آن درآمدی که حاصل شده و در اختیار او است، به‌برکت فضایی است که دولت به‌وجود آورده است و کاری است که دولت دارد می‌کند، پس باید مالیات را بدهد - نمی‌دهد، در حقیقت کشور را وابسته می‌کند به پول مفت نفت، و وقتی کشور به پول نفت وابسته شد، همین مشکلات پیش می‌آید...». و این تنها یکی از سیاست‌های غلطی است که اصلاح آن سود بخش تر از مذاکرات خواهد بود. یک سود بخشی قطعی و نه در لفافه از ابهام و با هزار اما و اگر. اصلاح

۱. مذاکرات تاکنون چقدر سود بخش بوده است؟
۲. آیا اکنون وقت برگزاری جشن و عرض پیام تبریک است؟
۳. آیا همچنان باید معتقد باشیم که مسیر اقتصاد از سیاست خارجه می‌گذرد؟ چرا فرمان رهبری مبنی بر اقتصاد مقاومتی اجرایی نمی‌شود؟

«چرخ سانتریفیوژ بچرخد و چرخ زندگی مردم نیز» سخنی است که هنوز در خاطرمان مانده است. اصلی‌ترین شعار انتخاباتی دکتر روحانی. دو سال از روی کا آمدن دولت جدید گذشت و آن چه که در عمل شاهدش بودیم، این بود که جز چرخ مذاکرات، چرخ دیگری نچرخید. «دیوار تحریم ها ترک برداشته است و سازمان تحریم ها در حال فروپاشی است.» این نیز جمله ای است آشنا. جمله ای که دکتر روحانی بعد از توافق ژنو بیان نمودند. از امضای این توافق نیز چندی نگذشت که دریافتیم، نه تنها ساختار تحریم ها حفظ شده بلکه بیش تر تحریم ها نیز پابرجا ماند. جای تعجب آن جاست که بعد از توافق لوزان، مؤذنه ی لغو یکجای تحریم ها و گشایش اقتصادی و... این بار نیز در بوق و کرنای رسانه ها طنین انداز شد. اما همچون سابق، باز هم خبری از لغو تحریم ها نبود که هیچ، تحریم های جدیدی نیز وضع شد. اگر نتایج مذاکرات گذشته (پاریس، تهران و...) را هم ضمیمه ی نتایج مذاکرات اخیر کنیم به «میزان سودبخشی مذاکرات» پی خواهیم برد.

می دانیم هنوز مذاکرات به سرانجام نرسیده است. باید که مجلس نیز متن توافق را تأیید نماید. با این حال، سوالی که به ذهن می‌رسد این است: اکنون که توافق به نتیجه نهایی نرسیده است، چه لزومی به برگزاری جشن وجود دارد؟ این همه پیام های تبریک برای چیست؟! آیا این ها رسالتی به جز «جو سازی رسانه ای به منظور تنگ کردن عرصه بر منتقدان توافق» دارند؟ جشن های بی مورد و پیام تبریک های ناپهنگام، حقیقتاً و انصافاً جلوی نگاه کارشناسانه به موضوع را خواهد گرفت. بهتر است به جای برگزاری جشن و عرض پیام تبریک-بخوانید ایجاد جو رسانه ای-، به بررسی متن توافق پرداخته شود. اگر در نامه رهبری نیز کمی تأمل کنیم در خواهیم یافت که ایشان به دور از هرگونه خوشحالی و شادمانی-که اگر نیاز بود حتماً تبریک می‌گفتند-، به بررسی دقیق متن سفارش نموده اند. حتی در انتهای پیام خاطر نشان کرده اند که: «از ملت عزیز انتظار دارم که همچنان وحدت و متانت خود را حفظ کنند تا بتوان در فضای آرام و خردمندانه به منافع ملی دست یافت.» لذا انتظار می‌رود به جای برگزاری جشن و ایجاد جو رسانه ای، در فضایی آرام و در سایه هم دلی و همزبانی به نقد و بررسی توافق پرداخته شود.

سوال اصلی ما این است که «در مذاکرات به دنبال چه دستاوردی هستند؟»

اگر هدف رفع تحریم هاست تا در نتیجه ی آن گشایش اقتصادی حاصل شود، چرا کمی به اصلاح سیاست های غلط اقتصادی پرداخته نمی‌شود؟ چه بسیار مشکلات اقتصادی که با اندکی توجه حل می‌شوند و ربطی به مذاکره ندارند. از آن جمله می‌توان به جلوگیری از فرارهای مالیاتی اشاره کرد. تکیه بر «درآمدهای

چند نکته پیرامون متن توافق؟؟؟

از جمله این عبور از خطوط قرمز را لغو فوری تحریم‌ها هنگام امضای توافق، غیرقابل تفسیر بودن قرارداد، عدم پذیرفتن تعهدات برگشت‌ناپذیر، محدود نشدن لغو تحریم به انجام تعهدات ایران، خدشه‌دار نشدن حمایت ایران از مقاومت اسلامی، نپذیرفتن مصاحبه با دانشمندان می‌توان عنوان کرد.

در متن جمع‌بندی مذاکرات از خطوط قرمز مقام معظم رهبری تخطی‌هایی صورت گرفته است. از جمله این تخطی‌ها بحث راستی آزمایی توسط آژانس است که لغو تحریم‌ها به آن وابسته است. تخطی دیگر لغو تدریجی تحریم‌ها است علاوه بر آن زمان‌های طولانی برخی تعهدات ایران، تخطی از خطوط قرمزی است که مقام معظم رهبری مشخص کردند، این تخطی باعث می‌شود این توافق غیر شرعی شود.

فردو محلی خواهد بود که نسبت به غنی‌سازی اورانیوم و حتی نگهداری مواد شکافت‌پذیر و حتی تحقیق و توسعه ممنوع می‌شود. آیا معنای این باقی ماندن فردو علیرغم تأکیدات مقام معظم رهبری است؟

رهبر انقلاب سخن از ۲۰ هزار مگاوات برق هسته‌ای تا مدت زمانی خاص کرده‌اند؟ اما طبق متن توافق وین ما تا هشت سال فقط با سانتریفیوژهای نسل یک کار خواهیم کرد که یک بیستم ۱۹۰ هزار سو مورد نیاز برای تأمین ۲۰ هزار مگاوات را هم تأمین نخواهد کرد و جالب است که رهبر انقلاب در این مورد عدد ذکر کردند.

۴. بررسی اجمالی نامه رهبری در پاسخ به نامه دکتر روحانی در این نامه، مقام معظم رهبری دو نکته را خواستار شدند که درباره جمع‌بندی مذاکرات انجام شود. از جمله آنکه متن به دقت بررسی شود و راه‌های نقض عهد محتمل طرف مقابل بسته شود.

ما روز بعد جمع‌بندی مذاکرات هسته‌ای با زمینه‌سازی برای نقض عهد توسط طرف آمریکایی مواجه شدیم. از جمله این تعبیر جان کری که عنوان کرد پرونده هسته‌ای ایران را ذیل فصل ۷ منشور سازمان ملل نگه داشته‌اند که این سخنان در تناقض با تعابیر دوستان وزارت خارجه ماست. اگر سخن دوستان ما درست است، سخنان جان کری نشان می‌دهد آمریکا می‌خواهد نقض عهد کند.

همچنین وزیر خارجه انگلیس نیز می‌گوید وقتی ایران گام‌های لازم را برداشت بخشی از تحریم‌ها متوقف می‌شود. اگر این جمله غلط است نشانه نقض عهد طرف مقابل است و اگر درست است دوستان وزارت خارجه ما باید گزارش دقیق‌تری بدهند.

۱. مرجع حل اختلاف بین ایران و ۱+۵ کیست؟ طبق بیانیه وین، این مرجع همان شورای امنیت می‌باشد. یعنی در دعوای میان ایران و ۱+۵؛ «طرف دعوای ایران» و «قاضی» یکی هستند. یعنی آمریکا و دیگر طرف‌های مذاکره همان اعضای داور شورای امنیت می‌باشند. در نتیجه اگر ایران متهم به عمل نکردن به تعهدات خود باشد سازمان ملل می‌تواند علیه ایران قطعنامه صادر کند. اما اگر طرف مقابل تعهدات خود را عمل نکرد شورای امنیت نمی‌تواند علیه آنها قطعنامه بدهد چرا که آنها در شورای امنیت «حق وتو» دارند. جالب توجه آن که؛ با توجه به سابقه ۷۰ ساله سازمان ملل هیچ قطعنامه‌ای علیه آمریکا به واسطه برخورداری این کشور از حق وتو صادر نشده است. نه تنها علیه خود آمریکا بلکه قطعنامه‌هایی که علیه رژیم صهیونیستی صادر شده است و کشورهایی چون انگلستان و فرانسه موافق آن بودند توسط آمریکا وتو شده است.

۲. آیا قانون مجلس (قانون مجلس بر الزام دولت به حفظ دستاوردهای هسته‌ای) در متن توافق رعایت شده است؟

اولین بند این قانون درج لغو تحریم‌ها به طور یکجا و کامل در متن توافق و انجام آن در روز اجرای توافق است. اما وقتی به متن جمع‌بندی مذاکرات هسته‌ای رجوع می‌کنیم می‌بینیم قرار نیست در روز اجرای توافق تحریم‌های آمریکایی لغو شود. بلکه قرار است تعلیق شود. علاوه بر آن لغو تحریم‌ها در ۸ سال دیگر مطرح است که آن هم در بند توافق آمده است که: آمریکا تلاش می‌کند تا تحریم‌ها را لغو کند. تحریم‌های اتحادیه اروپا نیز قرار نیست در روز اجرای توافق لغو شود. بلکه بحث تعلیق مطرح است و لغو تحریم‌ها پس از گذشت ۸ سال صورت می‌گیرد. روز اجرای توافق روزی است که ایران به تعهداتش عمل کرده و آژانس آن را راستی‌آزمایی کرده است. یعنی قرار نیست در روز امضای توافق تحریمی برداشته شود. در دومین بند از قانون مجلس آمده است که آژانس مجاز به نظارت‌های متعارف است و دسترسی به اماکن نظامی ممنوع است. در متن توافق ما با اجرای پروتکل الحاقی مواجهیم که در آن دسترسی به سایت‌های نظامی و دسترسی به افراد آمده است. و اینکه آژانس باید مطمئن شود همه اطلاعات را دارد و علاوه بر آن راضی شود. حال اگر ایران برای دسترسی به سایت‌های نظامی مانعی ایجاد کند آژانس می‌گوید من راضی نیستم و بر همین اساس بحث تعلیق تحریم‌ها هم به وجود نمی‌آید.

۳. آیا خطوط قرمز رهبری رعایت شده است؟

۵. دو ابهام

اول اینکه آقای لاوروف وزیر خارجه روسیه اعلام کرد ما و چین خواستار لغو تحریم‌های تسلیحاتی ایران بودیم اما ایران با لغو تحریم‌ها در طول ۵ سال موافقت کرد؛ اگر این جمله دروغ است باید توسط وزارت امور خارجه تکذیب شود و اگر راست است باید بگویند چرا چنین کردند.

دوم اینکه، وزیر خارجه آمریکا گفت: «ادامه تحریم‌ها ممکن نبود» اگر این جمله درست باشد آیا ما با پذیرش این متن خود با دست خود تحریم‌ها را ادامه نبخشیده‌ایم. تیم مذاکره‌کننده هسته‌ای باید این دو موضوع را شفاف سازد چرا که دو ابهام مهم درباره کلیت مذاکرات است.

۶. و اما

۱. و **اما** بر چه اساسی تعهد دادیم تا مدت ۱۵ سال صرفا در نطنز غنی‌سازی داشته باشیم و هیچ مرکز غنی‌سازی دیگری نداشته باشیم. آیا این با اقتدار حاکمیت ایران در خاک خود سازگار است؟ کدام کشوری در دنیا این تعهد را می‌دهد؟

۲. و **اما** در متن آمده است که ایالات متحده آمریکا تحریم‌ها را متوقف ساخته و به این توقف ادامه

با اجرای تعهدات مرتبط هسته ای از سوی ایران **به نحو راستی آزمایی شده توسط آژانس**، لغو خواهد کرد.

– ایالات متحده آمریکا، وفق اختیارات ریاست جمهوری، اقدام به صدور دستورهای **توقف** که از «**روز اجرا**» واجد اثر می‌شود، خواهد نمود که موجبات **توقف** اعمال تحریم‌های مرتبط هسته ای مبتنی بر قوانین موضوعه به نحو اشاره شده در بخش‌های ۱۷،۱ تا ۱۷،۲ پیوست را فراهم خواهد کرد.

– اتحادیه اروپایی **۸ سال** پس از روز توافق برجام یا زمانی که آژانس به نتیجه گیری گسترده‌تر رسیده باشد که تمام مواد هسته ای در ایران در فعالیت‌های صلح آمیز باقی می‌ماند، هرکدام که زودتر حاصل شود، تمامی مفاد «مقررات اتحادیه اروپایی» را که تحریم‌های مرتبط با عدم اشاعه را اجرایی می‌سازد، از جمله فهرست‌های اسامی، لغو خواهد کرد.

– ایالات متحده، به نحو مشخص شده در پیوست ۲ و منطبق با پیوست ۵، اجازه فروش هواپیماهای مسافری و قطعات و خدمات مربوطه به ایران؛ مجوز اینکه اشخاص غیرآمریکایی که در مالکیت یا کنترل اشخاص آمریکایی هستند، به نحو منطبق با این برجام با ایران مشارکت نمایند؛ و مجوز واردات فرش و مواد غذایی از مبداء ایران به آمریکا را صادر خواهد نمود.

– **هشت سال** پس از روز توافق، یا در زمانی که آژانس به نتیجه گیری گسترده‌تر خود مبنی بر اینکه مواد هسته ای در ایران در فعالیت‌های صلح آمیز باقی می‌ماند، هرکدام که زودتر باشد، ایالات متحده اقدام قانونی مقتضی به لغو، یا تغییر به منظور اجرایی کردن لغو تحریم‌های مشخص شده در پیوست ۲ خواهد کرد.

– اتحادیه اروپایی و آمریکا از بازگرداندن یا تحمیل مجدد تحریم‌هایی که اجرای آنها را وفق این برجام لغو کرده است، خودداری می‌نمایند. هیچ‌گونه تحریم جدید هسته ای شورای امنیت و هیچ‌گونه تحریم جدید اتحادیه اروپایی وجود نخواهد داشت. ایالات متحده، با **حسن نیت**، **نهایت تلاش خود را برای دوام این برجام و پیشگیری از ایجاد تداخل در تحقق متمتع شدن ایران از لغو تحریم‌های مشخص شده در پیوست دو به عمل خواهد آورد.**

– گروه ۵+۱ به منظور تضمین شفافیت و کارآمدی در ارتباط با لغو تحریم‌ها وفق این برجام، تدابیر اداری و آئین‌نامه‌های اجرایی کافی را تمهید خواهند کرد. اتحادیه اروپایی و دولت‌های عضو و ایالات متحده متعهد هستند که در خصوص محتوای این دستورالعمل‌ها یا بیانیه‌ها با ایران به صورت منظم و بنا به اقتضاء مشورت نمایند

– منطبق با زمان بندی مشخص شده در پیوست ۵، اتحادیه اروپایی و دولت‌های عضو آن اجرای اقدامات قابل اعمال نسبت به افراد و نهادهای فهرست شده، از جمله بانک مرکزی ایران و سایر بانک‌ها و موسسات مالی ایرانی را به نحو تفصیل یافته در پیوست ۲ و ملحقات آن لغو خواهد نمود

– اتحادیه اروپایی و کشورهای گروه ۵+۱ و شرکای بین‌المللی با ایران در پروژه‌های مشترک در زمینه فن آوری هسته ای صلح آمیز تعامل خواهند کرد

– اعضای ۵+۱، چنانچه متناسب باشد، دستیابی ایران به راکتورهای تحقیقاتی و قدرت آب سبک را برای تحقیق و توسعه و آزمون و

خواهد داد. اما تا کی؟ در متن توافق پاسخ می‌دهد که هشت سال پس از توافق، آمریکا اقدامات مقتضی برای لغو تحریم‌ها را پیگیری خواهد کرد. که آن هم مشروط به راستی آزمایی آژانس خواهد بود. آیا هشت سال لغو فوری است؟

همچنین برای تامین برق و شیرین سازی آب همراه با ترتیباتی برای تضمین ارائه سوخت هسته‌ای و خروج سوخت مصرف شده، آنگونه که در قراردادهای مربوطه برای هر راکتور فراهم شده آمده است، تسهیل خواهند نمود

شفافیت و اقدامات اعتمادساز:

– ایران «نقشه راه برای رفع ابهام از مسائل مورد اختلاف حال و گذشته» مورد توافق با آژانس، را کاملاً اجرا خواهد نمود

– حضور بلندمدت آژانس در ایران به همراه تدارک فضای کاری مناسب در سایت‌های هسته ای، و با **رویکرد مثبت**، در مکان‌های **نزدیک سایت‌های هسته ای** در ایران برای بازرسان آژانس

– نظارت آژانس بر کنسائتره سنگ معدن اورانیوم تولیدی توسط ایران در همه کارخانه‌های تغلیظ سنگ معدن اورانیوم به مدت **۲۵ سال** – نظارت و مراقبت در مورد روتورزها و بیلوزهای سانتریفیوژ به مدت **۲۰ سال**

– استفاده از فناوری‌های مدرن تأیید شده و گواهی شده توسط آژانس؛ و یک سازوکار قابل اتکا برای اطمینان از رفع سریع نگرانی‌های آژانس در زمینه دسترسی به مدت **۱۵ سال**.

– برای **۱۵ سال**، ایران **فقط با موافقت کمیسیون مشترک** وارد صادرات هرگونه تکنولوژی و تجهیزات غنی‌سازی و یا مرتبط با غنی‌سازی با هر کشور دیگر یا با هر نهاد خارجی در زمینه فعالیت‌های غنی‌سازی و یا مرتبط با غنی‌سازی شامل فعالیت‌های تحقیق و توسعه خواهد شد

– برای **۱۵ سال** ایران به آژانس اجازه دسترسی منظم، شامل دسترسی روزانه هنگامی که توسط آژانس درخواست شد، به ساختمان‌های مرتبط در نطنز را خواهد داد.

– اگر آژانس نگرانی‌هایی در رابطه با مواد یا فعالیت‌های اعلام نشده داشت، آژانس به ایران اساس چنین نگرانی‌هایی را ارائه نموده و درخواست شفاف‌سازی می‌نماید.

اگر توضیحات ایران نگرانی‌های آژانس را حل و فصل نکند، **آژانس دسترسی به چنین محل‌هایی را درخواست نماید.**

ایران می‌تواند راه‌های جایگزین برای حل نگرانی‌های آژانس پیشنهاد نماید.

اگر راه حل‌های ایران **نتوانند آژانس را راضی کند**، تصمیم‌گیری به کمیته‌ای با ۸ عضو متشکل از کشور های ۵+۱ و اتحادیه اروپا و ایران سپرده خواهد شد که با رای **۵ عضو از ۸ عضو**، بر روی روش ضروری برای حل نگرانی آژانس تصمیم‌گیری خواهد شد – ایران اجرای موقت پروتکل الحاقی را بر طبق بند ب ماده ۱۷ پروتکل الحاقی تا زمان اجرای قانونی آن به آژانس اعلام مینماید. **(از موارد این پروتکل میتوان به بازرسی‌های سرزده بدون اطلاع قبلی و بدون اطلاع از مکان بازرسی اشاره کرد.)**

– ایران اجرای کامل کد اصلاحی ۳،۱ را بر عهده می‌گیرد. (توافق پادمان در سال ۱۹۷۵ میلادی تصویب شد و بر اساس بندی از این توافق، هر فعالیت هسته ای در هر مقیاسی، ۶ ماه قبل از تزریق مواد به دستگاه‌های سانتریفیوژ، باید به اطلاع آژانس برسد اما بر اساس کد اصلاحی ۳،۱ هر کشوری از زمانی که تصمیم به ساخت یک برنامه هسته ای می‌گیرد موظف می‌شود که آژانس را مطلع کند)

«**لازم است متنی که فراهم آمده با دقت ملاحظه و در مسیر قانونی پیش‌بینی شده قرار گیرد**» / بخشی از نامه رهبر انقلاب که در پاسخ به نامه

دکتر روحانی نوشتند.

و اما مذاکرات امتحانیست الهی که در پیش روی مجلس قرار گرفته است. چه آن که بعد از نوشته شدن متن توافق، این نمایندگان مجلس هستند که باید آن را بررسی کرده و تصویب نمایند. کاری است بس دشوار. ازین جهت که ممکن است این موضوع رنگ و بوی سیاسی و حزبی به خود بگیرد و در نتیجه منافع ملی فدای جنگ و دعواهای جناحی شود.

از مجلس انتظار آن می‌رود که **به عنوان نمایندگان ملت**، به دور از هر گونه قیل و قال سیاسی و دعواهای جناحی؛ حلقه‌ی آخر زنجیره‌ی مذاکرات را به درستی وصل نمایند تا کار تیم مذاکره‌کننده که حاصل تلاش مجاهدانه خود این تیم، رهنمون‌های رهبری، خون شهدا، صبر و پشتیانی مردم و... بوده است، به سرانجامی مطلوب برسد. تا این نیز افتخاری باشد برای ملت ایران. اکنون که بعد از تلاش‌های بی‌وقفه تیم مذاکره‌کننده متنی به تفصیل آماده شده است، خواستار آن هستیم که مجلسیان نیز به عنوان نمایندگان مردم، با صبر و حوصله‌ای بسیار و دقت فراوان، **متن توافق را بررسی نمایند و از زوایای مختلف موضوع را به بحث و بررسی بگذارند.** که در این صورت، امید است به لطف خدا و زیر سایه عنایت حضرت ولی عصر(عج) به توافقی برسیم که در خور عزت ملی و اقتدار ملت ایران باشد.

بخشنامه از متن توافق

غنی‌سازی:

– محدود شدن ظرفیت غنی‌سازی

– **۵۰۶۰ دستگاه** از نسل اول برای دوره **۵۵ ساله**

– جمع‌آوری و انبار مابقی سانتریفیوژهای نطنز به همراه زیرساخت‌هایشان

– محل غنی‌سازی و تحقیق و توسعه غنی‌سازی: فقط نطنز برای دوره **۵۵ ساله**

– سطح غنی‌سازی: **۳۶۷** برای **۱۵ سال**

– ذخیره اورانیوم: **۳۰۰** کیلوگرم برای **۱۵ سال** و ایران موظف است ذخایر اضافه را یا بفروشد و یا رقیق کند

– برای **۱۵ سال**، ایران تاسیساتی که برای تبدیل صفحه‌های سوخت یا ضایعات باشد را نساخته و یا راهبری نخواهد کرد

فردو:

– تبدیل شدن فردو از یک مرکز غنی‌سازی به مرکز تحقیق فیزیک، هسته‌ای و تکنولوژی

– باقی‌ماندن **۱۰۴۴** سانتریفیوژ بدون حق تزریق گاز و چرخش فقط **۳۴۸** سانتریفیوژ از این تعداد

– برچیدن بقیه سانتریفیوژها و زیرساخت‌های آن و انبار کردن آن زیر نظر آژانس

– ممنوعیت غنی‌سازی، فعالیت‌های مرتبط با غنی‌سازی و تحقیق و توسعه در فردو برای **۱۵ سال**

– ممنوعیت ورود هر نوع ماده شکافت‌پذیر به فردو برای **۱۵ سال**

– ایران به مدت **۱۵ سال** به آژانس امکان بازرسی‌های معمول و در صورت تقاضای آژانس، بازرسی روزانه از تاسیسات فردو را فراهم خواهد کرد

آب سنگین اراک:

– بازرراحی و بازساخت یک راکتور تحقیقاتی آب سنگین مدرنیزه شده در اراک به منظور حذف تولید پلوتونیوم در مقیاس تسلیحاتی

– خارج کردن سوخت مصرفی این راکتور از کشور

– ممنوعیت بازرآوری سوخت مصرفی و تحقیقات مربوط به آن برای یک دوره **۱۵ ساله** و اعلام قصد ایران برای چشم‌پوشی از بازرآوری به طور دائم!

– به مدت **۱۵ سال** تمامی آب سنگین مازاد بر نیاز راکتور مدرن اراک در بازارهای بین‌المللی به فروش میرسد

تحقیق و توسعه:

– تا **۱۰ سال** تحقیق و توسعه به چهار نسل ۴_IR,۵_IR,۶_IR,۸_IR

محدود میشود و انجام تحقیق و توسعه بر روی نسل‌های بالاتر تنها به صورت شبیه‌سازی کامپیوتری صورت می‌گیرد. در این دوره هر پروژه‌ای که به مرحله نمونه‌سازی برای تست مکانیکی رسید، ارایه کامل و تصویب کمیسیون مشترک لازم است

– تا **۱۵ سال** تحقیق و توسعه این سانتریفیوژها تنها در سایت نطنز انجام میشود.

– ممنوعیت انجام تحقیق توسعه در مقیاس کامل آن یعنی آبشار **۱۶۴** تایی؛ پس از **هشت و نیم سال** می‌تواند نسل ششم و هشتم را

با آبشار **۳۰** تایی آزمایش کند

– عدم انباشت اورانیوم در تحقیق و توسعه

تحریم‌ها:

– اتحادیه اروپایی و دولت‌های عضو آن طی یک آئین‌نامه اجرایی، که از «**روز اجرا**» واجد اثر می‌شود، را تصویب خواهد کرد که به موجب آن کلیه مفاد آئین‌نامه اجرایی اتحادیه اروپایی که کلیه تحریم‌های مالی و اقتصادی مرتبط هسته‌ای اتحادیه اروپایی به شرح مندرج در بخش **۱۶،۱** پیوست را اجرایی کرده است، همزمان